

KOBYLNICKÉ LISTY

VYCHÁZÍ ČTVRTLETNĚ

Č. 2/2012

Velikonoce

Natálie Lízalová

Nela Dvořáčková

Adriana Růžičková

Vítání dětí

Ondřej Sobotka

Tereza Kopřivová

Klub maminek

Důvod k optimismu

Před pár dní byla provedena na našem hasičském autě technická kontrola a bylo potřeba zapsat výsledek této kontroly do „velkého“ technického průkazu auta. Protože toto vozidlo bylo uvedeno do provozu už v roce 1978 (a je mu tedy už 34 roků), byl původní technický průkaz už zcela zaplněn předchozími zápisy a musel jsem proto nechat pro obec vystavit nový průkaz.

Zastavil jsem se tedy na Městském úřadu Šlapanice v Brně na Opuštěné a požádal jsem o vystavení nového technického průkazu. Nejen, že jsem byl na řadě takřka okamžitě, protože paní za přepážkou právě dokončovala předchozího klienta, ale i já jsem byl obsloužen velmi rychle a bez zbytečného zdržení. Aby byl celý úkon administrativně v pořádku, bylo potřeba doložit ještě jeden doklad, ale úřednice mě ujistila, že stačí, abych jí jej předložil, až si přijdu pro nový technický průkaz, a že mi zavolá, až bude dokument připraven k převzetí.

Už druhý den mi paní zavolala, že se můžu kdykoli zastavit. Náhodou jsem ten den opět musel do Brna a tak jsem tuto cestu spojil i s návštěvou na odboru dopravy. Převzetí hotového dokladu bylo ještě rychlejší než podání žádosti a ještě mi paní s milým úsměvem upozornila, že se můžu pomocí internetu objednat k projednání své záležitosti na konkrétní čas, který mi bude vyhovovat. Když jsem z úřadu odcházel, vzpomněl jsem si na doby, kdy se podobné záležitosti řešily na dopravním inspektorátu VB na Bartošce. Kdo nezažil, nepochopí. Ale každý, kdo tam kdysi potřeboval třeba vydat značky na úplně nové auto, si pamatuje, v jakých podmínkách se tam třeba celý den čekalo ve frontě na chodbičce, kde si dva lidé obtížně vyhýbali, a navíc s tím, že mu možná ani ten den dovolené nebude na vyřízení této věci stačit. O úsměvu paní za přepážkou se mluvit vůbec nedalo, protože byla zavřena za překližkovou výplní dveří, kterou jen občas pootevřela, a to hlavně proto, aby žadatelé vynadala, že má něco v tiskopisu vyplněno špatně.

Myslím si, že je potřeba aspoň občas si připomenout - a možná právě v době, kdy si každý rád zanádá nad tím, co všechno je špatně, že se v průběhu let věci mění výrazně k lepšímu, i když si to často ani neuvědomujeme.

Lubomír Šmíd, starosta

Obecní policie

Už více než rok se na ulicích obce a nejčastěji na přechodu u mateřské školy setkáváme s příslušníky Městské policie Židlochovice, kteří na základě tzv. veřejnoprávní smlouvy vykonávají tuto činnost i mimo svůj obvod, v současné době v Kobylnicích, Sokolnicích, Moutnicích a Nesvačicích.

Asi nejviditelnějším dopadem jejich občasné přítomnosti v obci je změna chování řidičů na přechodech pro chodce, nebo přinejmenším právě na tom u školy, kde mám možnost srovnání. Než začali v Kobylnicích sloužit, tak na tomto přechodu dal přednost málokterý řidič (i když příslušný předpis platí už roky). Nejenže je na tomto přechodu zvýšený pohyb dětí do školy, ale chodí

tudy i celá řada občanů vyššího věku a často měli problém bezpečně přejít. Netvrdím, že dnes už každý řidič skutečně zastaví, ale situace se výrazně zlepšila.

Přítomnost strážníka však neslouží pouze pro zvýšení bezpečnosti na přechodech pro chodce, ale pro jakýkoli případ ohrožení bezpečnosti a veřejného pořádku v obci. V současné době je ve službě pro naše obce pouze jeden strážník a ten samozřejmě nemůže sloužit nepřetržitě. Je však vybaven mobilním telefonem, který zapíná vždy na začátku směny, a po celou dobu služby je na tomto telefonu k dispozici a to v podstatě každému, kdo z vážných důvodů potřebuje pomoc strážníka. Kontaktní telefonní číslo najdete v tomto čísle Kobylnických listů na vloženém letáku.

Vážným důvodem může být třeba zjištění, že se někdo snaží něco poškodit nebo zcizit, že se v obci pohybuje třeba podomní prodejce, který se chová obtěžujícím nebo podvodným způsobem a podobně. Proto, pokud byste se do takové situace dostali, můžete zkusit zavolat našeho obecního strážníka pana Vránu. Bude-li zrovna ve službě, jistě se k vám během několika minut dostane. Doba jeho dojezdu je ovlivněna hlavně tím, ve které obci zrovna je na obchůzce. Pokud by se vám ale stalo, že se v telefonu ozve věta: „volaný účastník není dostupný“, znamená to, že náš strážník není ve službě a pak je potřeba volat Policii ČR ve Šlapanicích.

Nechci tímto článkem podněcovat ke zbytečným požadavkům na zásah uniformovaných složek, ale na druhou stranu bychom se neměli bát je požádat o pomoc. Můžeme tím ochránit jak sebe, tak třeba i někoho ze svého okolí.

Lubomír Šmíd, starosta

Jaro, léto, podzim, zima, v každé době je nám prima

Od začátku nového roku proběhla v naší MŠ spousta akcí. Dětem se velmi líbil veselý karneval s manželi Trnkovými, na který si připravily zajímavé masky. Zpěváci a tanečníci si opravdu přišli na své.

Hudební znalosti dětí obohatilo vystoupení ve školce na téma: „Hudební nástroje“. Pěvecké dovednosti předvedly děti na soutěži „Zazpívej, slavičku“.

Jarní svátky jsme přivítali zdobením „Velikonočního Kobylnického věnce“ vlastnoručně vyrobenými kraslicemi, písničkami a říkadly o jaru a Velikonocích. Velikonoční tradice nám přiblížilo i divadlo s názvem „Hody, hody, doprovody“. Děti si s pomocí učitelek vyzdobily prostředí MŠ a domů si odnesly jarní kompozici s dekoráčními předměty, které si samy vytvořily.

Průběžně vedeme děti k ochraně vlastního zdraví. Ke správné péči o chrup přispěla „Pohádka o zoubku“ z projektu Dental Alarm, organizovaná stomatology a studenty zubního lékařství.

26. dubna proběhl zápis dětí do MŠ, téhož dne jsme zahájili i předplaveckou výuku v Blučině, kam budou dojíždět přihlášené děti 1x týdně až do konce června.

Naši „malí zahradníci“ také navštívili už po několikáté místní zahradnictví u p. Šustra, kde měli možnost vidět mimo jiné i kvetoucí citrusy.

Výchovný koncert ve Šlapanicích obohatil děti o zážitek z hudebního světa a u některých posluchačů vzbudil i zájem o hru na hudební nástroj.

Navštívili jsme také hospodářství u Chlupů. Tam děti viděly kromě spousty domácích i hospodářská a exotická zvířata.

Ve 2. pololetí jsme ukončili vzdělávání budoucích prvňáčků v edukativně stimulačních skupinách. Podle vyplněných dotazníků rodiče ocenili přínos programu pro děti. Líbilo se jim, že měli možnost poznat jasnou hranici vědomostí a schopností, kterých by dítě mělo dosáhnout před nástupem do ZŠ. Některým práce dítěte v kurzu usnadnila rozhodnutí o zahájení školní docházky. V neděli 13. května jsme se společně zúčastnili v parku oslavy Dne matek s pásmem, které zahájila „Mašinka s vláčkem“ mladších dětí. Ty ukázaly radost z pohybu ve spojení s hudbou. Schopnost souhry v párovém Country tanci předvedly starší děti, také zarecitovaly milé básničky, zazpívaly a svým maminkám předaly srdíčko. Vystoupení se setkal s kladnou odezvou rodičů dětí i místních občanů.

Nyní se těšíme na výlet do Hvězdárny a planetária v Brně. Pod umělou oblohou bude pro děti připraven pohádkový pořad s názvem „Není drak jako drak“. Děti si také zasoutěží a zahrají v DDM Junior – Fantázie ve Slatině v programu „Babiččin domeček“.

S koncem školního roku postupně uzavřeme kroužek keramiky, angličtiny a hry na flétnu.

Oslavíme také Den otců na zahradě MŠ a slavnostním „pasováním na školáky“ se koncem června rozloučíme s předškoláky.

kolektiv učitelek MŠ

Jak jsme prožívali různé akce školního roku.....

Práce dětí ze 4. a 5. ročníku naší kobylnické školy

Hvězdárna

Nejprve jsme měli sraz před školou v půl osmé. Všichni usedli do autobusu. Nějaké děti si tam i povídaly. „Příjezd!“ řekla paní učitelka. Nachystali jsme se a šli jsme do hvězdárny. Všichni si sedli a pán začal uvádět. Potom přišlo promítání planet, asteroidů a hvězd. Nejdříve jsme probírali Měsíc, potom Merkur, Venuši, Zemi... a hlavně tam byla sranda. Vrátili jsme se do autobusu a začali svačit. A jeli jsme nazpátek.

Denisa Vejmolová

Moje kamarádka

Moje kamarádka se jmenuje Denisa. Chodíme spolu do 4. A. Jsme nejlepší kamarádky. Rády se chodíme koupat. Je hodná, laskavá a v nouzi vždy pomůže. Je krásný pohled se jí dívat do očí. Má je hnědé a lesklé. Kamarádíme spolu už šest let. Takovou kamarádku nikdy nechci ztratit.

Lucie Rumlerová

Věda není věda

Ráno jsme měli první vyučovací hodinu český jazyk. Po češtině paní ředitelka vybrala jízdenky a šli jsme na autobus. Vystoupili jsme z autobusu a museli jsme vyšlapat osmdesát pět schodů. Konečně jsme byli v Základní škole Šlapanice. Odložili jsme si bundy a boty a šli jsme do učebny chemie. Tam nás čekalo pět úkolů. Nejlepší bylo, jak jsme ohýbali skleněné trubičky nad plamenem kahanu. Při zjišťování, která voda bude nejčistší jsme zjistili, že voda, která protekla přes filtrační papírek, je nejčistší, a která protekla přes vatou je středně čistá, a která protekla přes obvaz je nejšpinavější. Pak jsme prošli půl školy. Došli jsme k učebně fyziky. Tam bylo nejzajímavější, že elektřinu můžeme vyrábět sami a že když se vařené vejce roztočí, tak se po chvilce zastaví, ale syrové se točí déle. Dobré bylo, že jsem tam potkala svoji kamarádku Haničku. O přestávce jsme šli zpátky do chemie a dodělali jsme dva úkoly, které jsme nestihli. Po přestávce jsme šli do učebny přírodopisu, která byla hned naproti. Tam jsem zjistila, že v kolenním kloubu je kost česka. Měli tam i různé exempláře malých zvířat, např. humra, různé motýly a zmije. Dokonce tam byli i živí čmeláci. Pak nás jeden kluk zavedl k mikroskopům a ukazoval nám část žížaly a naše vlasy. Všem holkám se moc líbil, protože byl vážně pěkný. Potom nás zavedli do divadelního sálu. Všichni tam dostali moc dobré ovocné košíčky. Ve dvanáct hodin skončil program Věda není věda. Autobus měl přijet až o půl jedné a tak jsme šli do cukrárny na zmrzlinu. Nakonec jsme přijeli do Kobylnic a šli jsme se naobědvat. Tento výlet se mi moc líbil.

Barbora Pešková

Věda není věda

Dne 18. 4. jsme jeli do šlapanické školy na poučný program Věda není věda. Čekali nás tři okruhy: chemie, fyzika a přírodopis. Okruh, který se mi líbil, byla fyzika, protože tam bylo asi nejvíce pokusů. Líbilo se mi i roztavování skleněných trubiček v chemii a v přírodopisu byly nejlepší mikroskopy. Fyzika je zajímavá tím, že se magnety odpuzují a přitahují a že když se na sklenici plnou vody dá obyčejný papír a sklenice se otočí, voda tam zůstane a ještě zajímavější je, že když se malá železná kulička roztaví, neprojde otvorem, kterým dříve prošla. Později, po skončení programu, nás čekala sladká tečka a

vyznamenání. Ještě před programem nám paní ředitelka slíbila, že když budeme hodní, tak půjdeme do cukrárny. Naštěstí byli všichni hodní a tak si každý koupil zmrzlinu, zákusek a sladkosti. Nakonec nastal odjezd autobusu do školy na oběd.

Eva Stará

Den matek

Byla neděle a my jsme se připravovali na vystoupení ke Dni matek. Odpoledne jsme měli sraz před školou i s mažoretkami. Poté jsme se všichni vydali ještě nacvičovat. O půl třetí vše začalo, park byl plný, ani jediná lavička nezůstala prázdná. První naše vystoupení bylo tancování na písničku Čokoláda. Po dotancování jsme se běžely s kamarádkou převléci na další číslo. Naše další vystoupení byla opera o Budulínkovi.

Potom nastoupily děti ze školky a my měli krátkou přestávku. Jako hlavní číslo dne bylo vystoupení mažoretek, ve kterém jsem účinkovala i já osobně. Na závěr slavnostního odpoledne jsme maminkám i dalším příbuzným rozdávali různá přáníčka, květiny a dobroty. Největší radost jsem měla z úsměvu mojí milované maminky.

Denisa Vejmolová

Výlet

15. 5. jsme celá škola jela na výlet. Cílem výletu byl zámek Kunštát a jeskyně Balcarka. Když jsem se probudila, musela jsem splnit různé povinnosti např.: ranní hygienu, obléknout se do sportovního oblečení, nasnídat se a pak jít čekat na dvoupatrový autobus. Když autobus dorazil skoro po hodině cesty na zámek Kunštát, tak ještě všichni měli na práci velký kopec a 40 – 50 schodů. Až to všechno bylo za námi, mohl se každý nasvačit. Po svačině nás čekala prohlídka, ale předtím se celá škola rozdělila na dvě skupiny. Prohlídka byla velmi zajímavá, nejvíce se mi líbila knihovna, kde bylo až 300 svazků knih. Pan průvodce říkal, že na zámku byly ještě tři knihovny. Po navštívení zámku nás ještě čekala prohlídka jeskyně Balcarky, která byla od zámku vzdálená asi půl hodiny. Jeskyně měla velmi krásné krápníky a našli jsme tam i tři malé netopýry. Po prohlídce si každý běžel koupit suvenýry. Já jsem si koupila nádherný křišťál a další krystalek.

Eva Stará

Den matek

Sraz byl 14:30 před školou. Když jsme byli všichni, šli jsme do parku nacvičovat Budulínka. Dále následovala zkouška tance. Pak jsme měli chvilku volno. Já jsem s Dájou rozdávala pozvánky na Minijarmark. Zatím se park zaplnil maminkami, babičkami, tatínky a jinými. A už vše zahájila MŠ. Říkali básničky, tancovali a ještě jiné věci. Málokdo by řekl, že máme v MŠ tak

šikovné děti. Dále následoval Budulínek. Byl to muzikál o tom, jak šla babička s dědečkem do města a Budulínek byl sám doma. Zatím ho unesla liška. Pak ho našťástí babička s dědou zachránili a liška skončila v pytli. Budulínek si doufám bude dál dávat na lišky pozor. Maminky se dále ani zdaleka nenudily. Na píseň Čoko-čokoláda zatančily některé holky taneček. Na závěr vystoupily mažoretky Lily. Tento den se mi velmi líbil.

Lucie Benešová

Družina

Družina se v jarních měsících proměnila v přehlídku zajíčků, kačenek a slepiček z Kinder vajíček. Z vlnitého papíru jsme motali zajíce na lékařské špachtli, na krabičku od sýra jsme nalepili pomalované kamínky - motýlky. Proběhla Velikonoční dílna pro rodiče a také kraslicový týden, kdy si děti mohly vyfouknuté vejce nazdobit různými dekoracemi. Největší úspěch nakonec měly motané kraslice bavlnkami. Nezapomněli jsme ani na pečení a letos udělali ptáčky z kynutého těsta, moc se dětem povedli.

Byli jsme na exkurzi u hasičů v Kobylnicích - děkuji panu Klaškovi, který dětem připravil zajímavou prohlídku, včetně hasičské sirény na autě☺.

Na vystoupení ke Dni matek jsme se podíleli výrobou kulis k hudebnímu vystoupení.

Dozvěděli jsme se nové poznatky o životě chobotnic a každý si jednu udělal z PET lahve.

Na čarodějnické stezce u příležitosti pálení čarodějnic jsme plnili různé úkoly inspirované čarodějnicemi a plnili kvíz zaměřený na životní prostředí, na třídění odpadu a bezpečnost na silnici. Bohužel se ukázalo, že děti vědí, že mají mít sedačku v autě a být připoutáni, helmu na hlavě při jízdě na kole či bruslích, ale že vlastně to jsou jejich rodiče, kteří je k tomu nevedou. Vzpomínám si, jak byla velká negativní reakce na reklamní spoty v televizi s heslem Nemyslíš, zaplatíš, že jsou moc tvrdé, že je tam moc krve apod. Ale to je realita, kterou nechceme vidět a naše děti sami ohrožujeme, když základní věci jako jsou sedačky v autě, helma na kolo apod. ignorujeme. Ve škole sice probíhá primární prevence, která toto všechno obsahuje, ale k čemu je, když my rodiče základní pravidla nedodržujeme? Stezka byla zakončená grilováním namletého masa z pavouků, myší a netopýrů - nejoblíbenějšího jídla čarodějnic ☺.

Chystáme se na exkurzi na Letiště Brno-Tuřany a do muzea ve Šlapanicích, čeká nás oslava Dne dětí - soutěže a hry na školní zahradě a doufám, že

letos zvládneme zorganizovat spaní ve škole. Děkuji všem, kteří jste se jakýmkoliv způsobem zapojili do činnosti naší družiny.

Přeji Vám krásné léto a hodně společných zážitků s vašimi dětmi.

Petra Štefková, vychovatelka

Nástavba školy

Loni na podzim jsem v Listech informoval o projektu na nástavbu nad mateřskou školou tak, aby naše základní škola měla pro všechny svoje ročníky samostatnou třídu. Od školního roku 2013/14 už totiž nebude možné z kapacitních důvodů poskládat děti do současných učeben. Se základním záměrem o půdorysném řešení, dispozici učeben nebo umístění výtahu byla veřejnost seznámena již koncem loňského roku. V současné době je již dokončena projektové dokumentace pro provádění stavby, je vydáno stavební povolení a již také nabylo právní moci a provádí se výběr zhotovitele tak, jak nám ukládá zákon o zadávání veřejných zakázek.

Na začátku června měly přihlášené stavební firmy příležitost k obhlídce staveniště a na základě zadávacích podmínek mají navrhnout obci cenu a termín pro realizaci. Následně bude vybrán nejvhodnější uchazeč a je předpoklad, že po skončení provozu v mateřské škole 20. července nastoupí na práce tak, aby hrubá stavba byla provedena ještě o prázdninách. Následně mají – podle požadavků orgánů hygienické služby – probíhat stavební práce tak, aby hluchostí nerušily provoz ve škole. Očekává se, že někteří uchazeči navrhnou noční práce v případech, kdy se bude do konstrukcí sekat nebo vrtat a podobně.

Nejzazší termín pro úplné dokončení stavby je stanoven na konec července příštího roku tak, aby během srpna bylo možné připravit nové učebny na provoz školy. Pevně věřím, že reálně se podaří dokončit stavbu výrazně dříve a že tak bude provoz školy a školky omezen co nejkratší dobu. Přesto ale musíme počítat s tím, že během výstavby bude omezen pohyb na školním dvoře i na školní zahradě a že tedy bude omezená možnost využít tyto prostory pro hraní dětí, pro umístění kontejneru na papír a nebo třeba pro opětovné uspořádání svátku seniorů. Pro tyto a podobné aktivity budeme muset v příštím období hledat prostor jinde. Na druhou stranu nám snad toto omezení umožní revitalizovat trávník na školní zahradě, protože ten po loňském budování Oranžového hřiště a letošním suchém jaru velice utrpěl.

V současné době také obec řeší způsob financování stavby. Již dnes máme k dispozici půl milionu korun z dotace Jihomoravského kraje a v současné ekonomické situaci není příliš velká naděje na nějakou další dotaci. Proto jednáme s různými bankami o možnosti získání úvěru. Do roku 2016 totiž máme povinnost platit ještě skoro jeden a půl milionu korun ročně jako splátku na splaškovou kanalizaci. Teprve potom se obci trochu finančně uvolní ruce a bude moci přemýšlet o dalších větších investicích, které jistě budou zase

potřeba. Zachování možnosti mít v obci mateřskou školu i první stupeň základní školy jistě za to stojí.

Lubomír Šmíd, starosta

Milé maminky a děti pojdte mezi nás:

Cvičení dětí do 3 let probíhá každé úterý od 9:15 hodin v sále Sokolovny.

Každé naše cvičení je formou hry. Maminky si odpočinou a já s dětmi řádím. Úplně na začátku to vypadalo, že s námi děti nebudou spolupracovat, ale až přišly na to, že bez pohybu to nejde, tak se do toho vrhly.

Cvičíme na velkých balonech, kde se snažím děti motivovat jako potápěče, kteří sbírají mušličky a pak se ani balonů už děti nebojí. Rádi s nimi hrají i závodníky a těm pak říkáme "hovniválkové", kteří si svou kouličku valí až do cíle. No a tak si aspoň protáhnou tělíčka. Mám pro ně připravenou i opičí dráhu, kde dělají kotrmelce, lezou do tunelu a učí se skákat panáčka. Protáhneme i trochu mozečky básničkami a také k nám chodí „skřítek neposeda“, který nám pokaždé schová hodně obrázků a ty musí děti společně s maminkami najít a říct, co na obrázku je. Tak nám postupně děti říkají, co našly. Také máme hru spojenou s barvami - balonky, které donáší do předem připravených kyblíčků stejné barvy. No a co děti nejvíce inspiruje a pak se mnou rády spolupracují, jsou odměny. Sem tam odměna v podobě piškotu, nebo křupky se hodí.... Dětem se pak i zamlouvá, když chodíme ke konci probudit „kouzelnou tašku“, kde jsou hračky a pak my maminky odpočíváme a děti si v poklidu hrají na jednom místě. To by byla malá „ochutnávka“ z mého cvičení rodičů s dětmi. Ráda bych požádala nějakou maminku, zda by neuvažovala o záskoku na další roky... Pro začátek budu ráda, když se přidáte vy ostatní děti a maminky a přijдете mezi nás. Rádi Vás uvidíme a určitě z toho našeho „maminkovského“ stereotypu budete rádi za každý okamžik strávený i mezi jinými dětmi a maminkami. Děti jsou moc fajn. Každé je něčím výjimečné, ale všechny jsou vynalézavé a hned na nich vidíme jak je život krásný, plný zábavy a lásky.... A těším se na další společné hodiny.

Šárka s Eliškou

Klub maminek

S nástupem jara došlo i ke změnám v činnostech našeho klubu maminek. Byly to právě sluneční paprsky, které vyhnaly stíny z naší klubovny, donutily rtuť v teploměrech vyšplhat až k letním hodnotám a našim ratolestem i nám vlily novou energii do žil.

Duben byl především ve znamení Velikonočních svátků, a tak přišla na řadu vejce.....mnoho vajec a další zábava pro naše nejmenší. Výsledek bylo možno spatřit na Kobylnickém velikonočním věnci, který jsme zdobili společně

s dětmi z mateřské školky. Velký úspěch měla výroba cedulek z lékařských špachtlí a tradičně práce s barvami všeho druhu.

Hlavním přínosem teplých jarních dnů však bezesporu zůstává přesunutí činnosti klubu mimo stěny klubovny, což přináší rozsáhlé možnosti využití nejen našim dětem, ale koneckonců i nám, maminkám. Za všechny aktivity konané mimo klubovnu bych ráda zmínila báječný výlet do Sokolnic, který se odehrál druhé květnové úterý. Jeho iniciátorem bylo vedení Sokolnického domova pro seniory, jehož laskavé pozvání na slavnostní otevření zahradního altánu prostřednictvím Petry Štefkové, jsme bez zaváhání přijali. Příjemný pobyt v Sokolnicích byl spojen i s nemalým pobavením seniorů odpočívajících ve stínu stromů překrásného arboreta. Přítomnost našich dětí přinesla do jejich poklidného toku života podobný vzruch, jaký by způsobil dopad meteorického roje na hladinu nádrže u trávnickové školky. Skvěle strávený den byl završen procházkou oborou zpět do Kobylnic. Jejím praktickým přínosem bylo mimo jiné osvětlení rozdílů mezi hluchavkou a kopřivou, korunované v několika případech pláčem a intenzivním třením ruček, a odborný přednes jednoho z tatínků na téma lesní zvěř. Pozornost dětí se však vcelku pochopitelně přesunula k zajíci, který se, byv vyrušen výkladem a hlasitými otázkami dětí, dlouhými skoky vzdaloval ze svého dočasného úkrytu v blízkosti informační cedule.

Budoucí aktivity našeho klubu plánujeme společně a v relativně krátkém časovém předstihu, nicméně už nyní je jisté, že se bude na co těšit. Vždyť teplé, vůněmi prosycené léto a barvami hýřící podzim jsou velkým zdrojem inspirace, a tak není pochyb, že i tentokrát se pro naše rostoucí a stále šikovnější dítky podaří vymyslet spoustu dobré zábavy.

Za klub maminek v Kobylnicích Lenka Kokešová

Jarní úklidový den

V sobotu 21. dubna se ráno u hasičky sešlo něco přes 50 brigádníků. Rozdělili se do 6ti skupin. Rodiče s dětmi šli tradičně pod Borky a do Hloušku a k Ponětovicím, ostatní se rozdělili na sbírání odpadků k Bezděkovu pod letištěm a podél silnic na Dvorska, Šlapanice, Praci a Sokolnice. Odpadků, bohužel, v těchto místech poslední roky neubývá. Co je naopak potěšující, že zájem zúčastnit se úklidového dne stále trvá a vždy přijde dostatečný počet ochotných lidí. Všem patří velký dík za to, že je okolí naší obce opět čistší.

Na závěr se všichni posilnili a osvěžili pochoutkou z udírny a po kusu dobré práce si užili i kus příjemné zábavy.

Alena Ulbrichová

Cykloturistický výlet k soutoku Svratky a Svitavy

Tento výlet se konal 15. dubna. Bylo chladnější počasí, to ale neodradilo 8 účastníků, kteří, teple oblečení, vyrazili po naplánované trase směrem na Sokolnice. Zastávku jsme si udělali v klášterní restauraci v Rajhradě a prohlédli si kostel v klášteře. Protože v něm byla ještě větší zima než venku, brzy jsme vyrazili dál po stezce kolem řeky. Pokračovali jsme k soutoku řek, který leží v těsné blízkosti zábavního centra Olympia, kde jsme se zastavili ve venkovním víceúčelovém parku. A odtud už jsme putovali kolem Holáseckých jezer do Tuřan a domů do Kobylnic.

V plánu je organizování dalších cykloturistických výletů. Můžeme se takto vzájemně podporovat ve sbírání ujetých kilometrů. ☺ Vzhledem k tomu, že v našem okolí se mnoho cyklistických tras nenachází, nabízí se možnost dopravit se auty s koly na střešních nosičích do nedalekých míst. Například do Moravského krasu, Lednicko-Valtického areálu atd. Vše se dozvíte z informačních zdrojů obce.

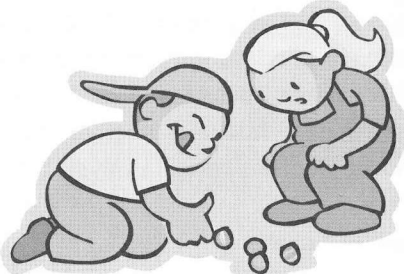
Milan Ulbrich

8. ročník Kobylnické kuličkády

Ač je to neuvěřitelné, letos byl již 8. ročník kuličkády. V poslední době nám však nepřeje počasí, neboť i letos nám opět přšelo. Nebyl to vydatný déšť, ale přeci jenom se některým zdálo, že počasí není zas tak ideální, a raději seděli doma nebo jeli na nákup. Ale ti „skalní“, kterým trochu vody neublíží, přišli a tak ani letos nebyla o zábavu nouze. Jsem z doby, kdy nás domů zahnala jen bouřka, a to hlavně proto, že jsme se báli blesků. Malý zahradní deštík byl jen povl k trochu teplejšímu oblečení... Abych se opět vrátila k naší kuličkáde, která proběhla 12. května: dětí přišlo 47, žen se přihlásilo do soutěžení 17 a letos bylo málo mužů – jen 10 – a jelikož nebylo počasí, jak se patří, ze seniorů nepřišel nikdo. Přesto přese všechno, kdo přišel, jak z dětí tak dospělých, dostal malý dáreček a odpoledne jsme si plně užili, pobavili a zasmáli.

Je dobré pozorovat různé skupiny soutěžících:

U těch nejmenších je někdy problém vzít jim míček, kterým hrají kuželky. Ve skupině předškoláků se zas musí dát pozor, kam kdo zašlápne kuličky. I když jsou malí, tak mezi těmi kuličkami chodí jako slon v porcelánu. Pak je zde prostřední skupina dětí, ta bývá ze všech nejpočetnější. Není to proto, že by těchto dětí bylo nejvíce, ale už můžou dojít sami a na kuličkádu se těší. Poslední dětská skupina jsou už skoro dospěláci a jakákoliv hra se jim zdá tak

trochu trapná. Ale když se dají do hry, dokážou se pro ni pořádně nadchnout a hrají jako o život. Chodí jich pár, ale když dosáhnou věku tak 12 a více, už se tam většinou neukážou. No a pak tady máme ženy a muže, kteří při nástupu na hru samotnou se promění v děti, a plně si to užívají. Dokážou fandit, radit a povzbuzovat. Nikdo z nich neodejde, ani když vypadnou. Čekají, až dohraje úplně poslední hráč a je jasné, kdo je vítězem a vyhraje štangličku salámu. Jak říká jeden manžel: „Bez salámu se domů nevracej.“ No a já zas pravím: „**Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se a užít si.**“

Jako pokaždé bych však chtěla poděkovat všem, kdo nám přispěli na výhry pro naše, především malé, soutěžící. Byli to: Autodoprava Lhotský, restaurace Za Kovárnou, manželé Vašíčkovi, manželé Mazalovi, Flash a dále všem, kdo přispěli, i malou částkou, pro děti.

Výsledková tabulka – menší děti

	do 3 let	3-5 let	6-9 let
1. místo	Kryštof Eliáš	Natálka Mazalová	Veronika Popelková
2. místo	Patrik Pavlík	Lucka Králová	Adélka Novotná
3. místo	Emma Zlatníková	Tereška Valentová	František Kubát

Výsledková tabulka – větší děti a dospělí

	nad 10 let	ženy	muži
1. místo	Sandra Rotreklová	Jana Kulíšková	Jan Pastyřík
2. místo	Adam Kvasnička	Iva Kvasničková	Radek Valenta
3. místo	Bára Pešková	Petra Fojtíková	Vladimír Zlatník

Všem výhercům gratuluji, ale myslím si, že vyhráli všichni, kteří přišli, zahráli si a prožili bezva odpoledne.

Za kulturní komisi Jana Poláčková

ČARODĚJNICKÝ REJ

Vážení spoluobčané, 30. 4. 2012 pořádala restaurace Za Kovárnou již tradiční Čarodějnický rej, kterého jste se zúčastnili jako každoročně opět v hojném počtu. Po krátkém úvodu, kdy jsme si připomněli původ Filipojakubské noci, jsme odstartovali čarodějnický rej zapálením ohně za pomoci místních hasičů strážících tento oheň až do úplného konce. Děkujeme jim za to, že se tímto postarali o bezpečnost nás všech a zajištěním této dominanty tak dotvořili tu správnou atmosféru celé akce. Dík patří zejména panu Bílému a jeho synovi a panu Karlu Kláškovu ml. V průběhu odpoledne a večera nás doprovázela hudební skupina Nota Bene. Děti si mohly zasoutěžit nejen v rámci pohybových disciplín, ale i vědomostně při skládání tzv. „čarodějnické maturity“, kdy následně obdržely čarodějnickou průkazku od naší milé čarodějnické poroty,

kteřá se letos skládala z paní Floriánové, Krejčí, Jindrové, Smetanové, Chmelové a Jarmily Vičarové. Tímto jim srdečně děkujeme za pomoc, věrnost a podporu. Žádné z dětí neodešlo bez drobného pamlsku. Zásahu a dík za uskutečnění této akce má také paní Karmazínová, a to především za metodickou pomoc. Skákací hrad byl pro letošní čarodějnické odpoledne novinkou, za kterou velice děkujeme panu Mazalovi, který tuto milou atrakci pro naše nejmenší opatřil. Nemalý podíl na konání této akce mají také manželé Boháčkovi, Poláčkovi, Šťastní, Kameníkovi, Renata Vávrová a Kamil Míček, sl. Jarmila Kučerová, firma Tondach – pan Rudolf Prus a další, kterým tímto také děkujeme a jejichž podpory si vážíme. Na závěr proběhlo vyhlášení nejlepších dětských i dospělých čarodějnických masek a věřte, že vybírat nebylo vůbec jednoduché. Posuďte sami z přiložené fotografie. Těšíme se na vás opět za rok, tentokrát na šestém Čarodějnickém reji a vítání jara. Příjemné prožití letních dnů přeje

kolektiv restaurace Za Kovárnou

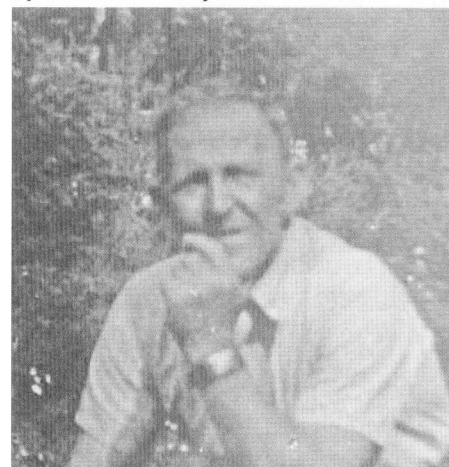
Den dětí

Pátý ročník oslav Mezinárodního dne dětí připravilo Místní sdružení ODS Kobylnice ve spolupráci s restaurací Za Kovárnou první červnovou sobotu v parku před sokolovnou. Zprvu se zdálo, že nám počasí moc přát nebude, ale nakonec si děti svůj svátek mohly užít bez deště a naplno si vychutnat vše, co pro ně bylo připraveno. Kromě sladkostí, ovoce a dalších dárečků, které všechny přítomné děti obdržely, si zaskákaly v různých sportovních disciplínách, zatancovaly si, zaskákaly na trampolíně a povozily se na ponících pana Chlupa, který jako každoročně pro děti tuto milou aktivitu zajistil. Za to mu patří náš dík. Během odpoledne jsme byli také obohaceni příjemnou kulturní vložkou hudební školy Yamaha pod vedením slečny Chudáčkové. Poděkování zaslouží i slečna Šťastná, kterou po skončení soutěžních disciplín děti doslova přepadly a krásným malováním na obličej jim tak zpestřila sobotní odpoledne. Doufám, že nezapomenu na nikoho dalšího, kdo nemalou měrou přispěl k uskutečnění tohoto svátečního odpoledne a komu chceme touto cestou poděkovat. Jsou to především manželé Poláčkovi, Boháčkovi, Mazalovi, Šťastní, Kameníkovi, Smetanovi, Zlatkovští, Knotkovi, Pastýříkovi, Špondrovi, Kučerovi, pan Rudolf Prus a Aleš Tůma st., Jarmila Kučerová ml., Sabina Zlatkovská, Tomáš Fojtík, Jan Hrazdira, Lukáš Žáček a obec Kobylnice. Jsme rádi, že jste přišli v tak hojném počtu podpořit děti při soutěžních disciplínách a oslavili tak s nimi jejich svátek. Těšíme se na váš všechny opět za rok. Krásné prožití letních dnů přeje

Petra Fojtíková, předsedkyně MS ODS Kobylnice

Vzpomínání nad kronikami obce

Menší skupinka spoluobčanů, které zajímá minulost naší obce, se pravidelně každý poslední pátek v měsíci setkává spolu s kronikářkou v klubovně za knihovnou. Postupně pročítáme záznamy v našich kronikách. Již několikrát se na nás obrátili o poskytnutí informací občané, kteří nežijí a ani nežili v Kobylnicích, ale zajímají je některé konkrétní události, které se u nás v minulosti odehrály. Nejčastěji je zajímají příběhy lidí, kteří během 2. světové války byli v koncentračních táborech. Také se na nás v loňském roce obrátil pan Marek Sekanina z Uherského Hradiště. Ten sbíral informace o těch německých bojových vozidlech, které se ke konci války pohybovaly v katastru naší obce. Tento pán dokonce za námi přijel a probíral s našimi pamětníky podle jejich vzpomínek celou situaci. Získal od nich pouze malé množství poznatků, ale i tak byl velice vděčný.

Při našem čtení jsme se také zastavili u otázky, která se týká „Pomníku padlých rudoarmějců“ v Kobylnicích. V kronice je uvedeno, že je zde uloženo k věčnému spánku 11 rudoarmějců. S nimi je pochována i mladá žena, Věra Kuzminična Laptěvová. Kronika se nezmiňuje o tom, jak se kobylnický občan, pan Leopold Kuda od konce 2. světové války snažil pátrat po příbuzných těchto jedenácti rudoarmějců. Vadilo mu, že jsou známá pouze jména pochovaných obětí a jejich rodiny možná marně hledají místo jejich

posledního odpočinku. Pan Leopold Kuda, pátral prostřednictvím moskevského rozhlasu. Za 1. světové války byl v ruském zajetí a později se stal ruským legionářem. Ruštinu proto dokonale ovládal. Po ukončení 2. světové války údajně napsal do moskevského rozhlasu, kde uvedl všechna jména zde pochovaných obětí. Pomocí rozhlasu byla jména vysílána na celém území tehdejšího SSSR. Nakonec se podařilo najít matku padlé rudoarmějky Věry. Pan Kuda si s ní údajně vyměnil i několik dopisů. Matka byla velice šťastná. Téměř 29 let hledala hrob své dcery a stále bez výsledku. Prostřednictvím MNV Kobylnice přijala maminka padlé Věry, paní Marie Andrianovna Naumová pozvání do Kobylnic. Podařilo se to až v dubnu 1974 a tehdy k nám přijela na osmidenní návštěvu. K setkání s panem Leopoldem Kudou již bohužel nemohlo dojít. Pan Kuda krátce před jejím prvním příjezdem zemřel. Ze vzpomínek pamětníků jsem se o panu Kudovi dozvěděla jen málo. Říkali, že to byl

nenápadný, obyčejný člověk, který vykonával dělnickou profesi v Brně. Pro pamětníky přikládám jeho fotografii. Tuto fotografii se mi podařilo získat za obětavé pomoci paní Hedviky Klačkové, která oslovila potomky jmenovaného. Jeho vnučka, paní Zdena Pohorská ze Šlapanic, mi fotografii doručila. Srdečně děkuji všem za ochotu. Za další informace chci poděkovat také paní Boženě Florianové.

O návštěvě paní Naumové, která se uskutečnila v měsíci dubnu v roce 1975, nás též podrobně informovali manželé Jiřina a František Kučerovi. Podle jejich sdělení přijela paní Naumová v roce 1975 na tři dny do Kobylnic v doprovodu své dcery Sofie (sestry padlé Věry). Úplně poslední návštěva paní Naumové se uskutečnila ve dnech 3. až 10. listopadu roku 1983. Tehdy tu pobyla celý týden a o jejím průběhu nás informovala paní Božena Křivková. Všem již zmíněným občanům děkujeme za pomoc a poskytnuté informace. Události, které se týkají všech návštěv paní Naumové v Kobylnicích, jsou také podrobně popsány ve 3. dílu kroniky obce. Jsem přesvědčena, že si také mnozí z vás její návštěvy pamatují.

Při pročitání jednotlivých událostí v kronikách naši pamětníci vždy hodnotí perfektní práci všech předcházejících kronikářů. Všichni svojí svědomitou prací přispěli k uchování paměti obce. Úplně nejlépe všichni hodnotíme práci pana Aloise Klačky, který je autorem kroniky č. 2. Pan Alois Klačka zemřel před 45 lety, dne 28. dubna 1967. Jemu bychom chtěli alespoň těmito řádky vyjádřit obdiv a vzdát poklonu nejen za podrobný popis událostí psaný neuvěřitelně úhledným tiskacím písmem, ale také za úžasnou grafickou úpravu všech stránek kroniky.

Za pamětníky - kronikářka.

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE A PEČOVATELSKÁ SLUŽBA SANUS BRNO

Již osmým rokem jezdím jako zdravotní sestra do Vaší obce poskytovat domácí zdravotní péči a mé kolegyně poskytují pečovatelskou službu.

Cílem integrované (komplexní) domácí péče, je zajistit péči všem lidem, kteří se ocitli v nepříznivé zdravotní a sociální situaci. I takto znevýhodnění lidé mohou zůstat s naší pomocí v domácím prostředí a nemusí odcházet do zařízení ústavního typu. V podstatě je péče poskytována tomu, kdo ji potřebuje či si o ni žádá.

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE je určena všem v takové životní situaci, kdy dojde ke změně zdravotního stavu, kterou již nelze zvládnout laickou péčí a je nutné na základě rozhodnutí ošetřujícího lékaře zahájit poskytování odborné zdravotní péče. Je indikována ošetřujícím lékařem (praktickým lékařem klienta nebo ošetřujícím lékařem v nemocnici), který určuje její rozsah i četnost. Na základě doporučení lékaře poskytují kvalifikované registrované zdravotní sestry péči

7 dní v týdnu včetně svátků i několikrát denně. Jedná se o převazy a ošetřování ran (pooperační rány, bércové vředy, proleženiny), příprava a dohled nad užíváním léků, injekce, odběry krve, ošetření stomií a katetrů, ošetřovatelské rehabilitace, péče o ležící pacienty, měření krevního tlaku a glykemie, ... Zdravotní péče ordinovaná ošetřujícím lékařem je hrazena zdravotními pojišťovnami. Výhodou je, že rodina může být pohromadě, zlepšuje se tím i psychický stav nemocných, urychluje se hojení a snižují se náklady na zdravotní péči.

Posláním PEČOVATELSKÉ SLUŽBY je poskytnout kvalitní pomoc a podporu lidem, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, a to tak, aby jim bylo umožněno žít běžným způsobem života a mohli co nejdéle zůstat ve svém vlastním domácím prostředí. Mezi pečovatelské úkony patří ohřátí a podání jídla, hygienická péče, koupel, mytí vlasů, dohled nad dospělou osobou, donáška léků, doprovod k lékaři a úkony spojené s vedením domácnosti – nákupy, drobný úklid. Pečovatelská služba je sociální služba poskytovaná pečovatelkami a není hrazena ze zdravotního pojištění.

Všechny služby, které poskytujeme, jsou zaměřeny na to, aby umožnily nemocným, zdravotně postiženým, seniorům i jejich rodinám snadnější a spokojenější život v případech, kdy potřebují profesionální pomoc a péči.

Bližší informace naleznete na www.sanusbrno.com nebo telefonicky na čísle 777 758 262.

Marie Králová

Liga vozíčkářů nabídne unikátní službu hendikepovaným

Samotě a nudě se každý rád v životě vyhne obloukem. Lidé se zdravotním postižením jsou ale často odkázáni na druhé, aby jim v boji proti těmto dvěma nepřítelům pomohli. Liga vozíčkářů připravila jedinečnou nabídku pro ty z nich, kteří chtějí čas trávit ve společnosti, rozvíjet se, chtějí zažít něco zajímavého. Nové prostory od září otevírá lidem se zdravotním postižením z Brna a okolí Centrum denních služeb.

V nových bezbariérových prostorách najdou od září zájemci nejen nové zážitky, ale i individuální přístup. „Budeme se společně učit různým výtvarným technikám, pracím s různými materiály, vyzkoušíme si relaxační cvičení i vzdělávací a tréninkové programy, můžeme uspořádat výlet za kulturou i za sportem, například se naučíme pétanque nebo minigolf,“ popsala vedoucí programu Hana Svobodová. Všechny aktivity jsou však dobrovolné, pokud by někdo raději pracoval na počítači nebo se věnoval jiným činnostem, najde v centru podporu zrovna tak.

Vhodné je pravidelné docházení v určitém intervalu, který si každý může sám zvolit – například tři dny v týdnu. A taky věk – klienti by měli být ve

věku od 19 do 64 let. „V Brně a okolí se podobné služby vyskytují, většinou jsou však zaměřeny na seniory, na mentálně postižené nebo duševně nemocné lidi. My chceme oslovit především tělesně postižené, pro které zatím podobná možnost neexistuje,“ dodala Hana Svobodová. Centrum denních služeb ale uvítá i klienty s jiným postižením, je dobré se v tomto případě domluvit, zda se jedná pro konkrétního člověka o vhodnou službu.

A proč se vlastně tento projekt takto rozšiřuje a nabízí moderní a krásné prostory v ulici Bzenecká na brněnských Vinohradech? Mnoho lidí nemá s kým trávit čas, mnozí pečovatelé potřebují chvíli oddech a odpočinek. „Navíc chceme klienty naučit něco nového. Centrum denních služeb bude fungovat od 8.00 do 15.00 každý všední den,“ upřesnila vedoucí programu. Zájemci se můžou dozvědět víc na webových stránkách Ligy vozíčkářů (www.ligavozic.cz), nebo se rovnou můžou obrátit na Hanu Svobodovou (537 021 485, 777 010 335, hana.svobodova@ligavozic.cz).

Novinka v Bažantnici

Ve středu 6. června 2012 ve 13.00 hodin byla slavnostně otevřena nová naučná stezka v Oboře Sokolnice, tedy podle kobylnického místopisu v Bažantnici.

Obořa Sokolnice je majetkem Mendelovy univerzity v Brně, spravována je polesím Bílovice nad Svitavou Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny. Slouží především k terénní praktické výuce studentů univerzity. Mimo jiné je tu chována tlupa daňčí zvěře a několik jedinců jelena Dybowského.

Naučnou stezku tvoří 6 zastavení. Jednotlivé panely informují návštěvníky o účelu, historii i současnosti obory, o zastoupení zdejších druhů z hlediska botanického a zoologického, o biologii chované zvěře a péči o ni, také o zásadách chování návštěvníků při pobytu na území obory. Grafický návrh posterů naučné stezky vytvořila paní Blanka Ponížilová, návrh dřevěného mobiliáře vypracoval Ing. arch. Zdeněk Eichler, vlastní realizaci zabezpečilo Sdružení Pavel a Jarek Neužilovi. Stezka vznikla s podporou Programu rozvoje venkova.

Naučná stezka či spíše její nové panely mohou posloužit k poučení dětí i dospělých a tak je otevření této naučné stezky zároveň i pozváním k příjemné procházce v letním počasí.

Lubomír Šmíd, starosta

VÍTÁNÍ DĚTÍ

V sobotu 14. 4. 2012 jsme v zasedací místnosti obecního úřadu uvítali do života nově narozené děti. Pan starosta Ing. Lubomír Šmíd pronesl slavnostní projev k rodičům a přivítal narozené děti do naší obce.

Byly to: **Ondřej Sobotka, Tereza Kopřivová, Natálie Lízalová, Linda Sedláčková, Adriana Růžicková a Nela Dvořáčková.**

O milou atmosféru se zasloužily děti z mateřské školy pod vedením paní učitelky Věry Lunerové, které zazpívaly ukolébavky a přednesly básničky.

Jaroslava Urbánková

NAŠI JUBILANTI

Významná životní jubilea ve druhé polovině r. 2012 (červenec – prosinec) oslavili a oslaví tito občané:

50 let

Václav Martinek
Jitka Kocábová
Jana Svobodová
Hana Doláková
Jana Poláčková
Jiřina Vitíková
Petr Malinka
Radoslav Němec

60 let

Marie Daňová
Antonín Jiříček
Ludmila Urbánková
Bohuslav Král
Zdeňka Šmoldasová

81 let

Karel Lovas
Růžena Klašková
Adolfa Braunová
František Pazourek
Anežka Hornáková

82 let

Božena Šmoldasová
Hubert Procházka

83 let

Elena Kalužová
Hedvika Klašková
Jan Vovesný

60 let

Lubomír Šmoldas
Milada Dvořáková
Ludmila Králová

65 let

Jiří Dvořáček
Marie Trhlíková
Petr Fárník
Antonín Kroupa
Josef Kovačik

70 let

Anna Benešová
Františka Kyselková
Jaroslav Rudolecký

75 let

Jan Rudolecký
Marie Kudová

80 let

Josef Pokorný
Miloš Plíhal
Václav Jelínek
Věra Licková

Jubilantům blahopřejeme!

85 let

František Kučera

86 let

Marie Rožková
Františka Boleslavová

88 let

Miloslav Vymazal

89 let

Marketa Šeneklová

90 let

Božena Sekaninová
Lidmila Černá

BANGKOK

Bangkok, „*Město andělů*“, je hlavní město Thajska a jedno z předních světových středisek turistického ruchu. Vlastní město má plochu zhruba stejně velkou jako Praha, avšak s 10 mil. obyvatel. Letos je dle místního kalendáře již rok 2555. Bangkok je přitom jméno původní osady s nejdelším názvem obce na světě:

กรุงเทพมหานคร_อมรรัตนโกสินทร์_มหินทราวุธยามหาดิลก_ภาพนพรัตน์_ราชธานีบุรีรมย์_อุดมราชธานีเวศน์_มหาสถาน_อมรพิมาน_อวตารสถิตสีก_กะทิตตียะ_วิษณุกรรมประสิทธิ์ = „město andělů, věčné a nádherné sídlo boha Indry, vznešené město, kde je uloženo devět skvostných drahokamů, královské město s mnoha velkolepými paláci a stavbami, věčné město, kde sídlí bohové a má svůj domov bůh Krišna, město stvořené bohem Višním“. Bangkok láká návštěvníky neskutečným množstvím buddhistických chrámů (cca 500), ve kterých na Vás čekají Buddhové na tisíc způsobů. Nezapomeňte se před každým chrámem zout. Skloubením architektury starého města s novými mrakodrapy, tržiště snad úplně se vším vč. výběru dokladů „na míru“ za pár korun, je zvláštní směsicí starého a nového a také chudoby a bohatství. Místní lidé jsou velmi milí a splní, co Vám na očích uvidí. Všichni milují svého krále a každé poledne ve veřejných prostorech (např. na autobusovém nádraží) vzorně stojí v pozoru při státní hymně. Obchodníci a lidé, kteří poznali, jak se dá na turistech vydělat, Vám však polezou na nervy svou nehoráznou neodbytností. Bez problémů se dá domluvit anglicky kdekoliv, pomineme-li horské kmeny, tam nepomůže ani thajština. Je libo tričko na tržišti usmlouvané na 20 Kč, vydatný oběd v restauraci pod širým nebem za 50 Kč, jízdenku za 2 Kč k nádherným chrámům? Vydejme se do ulic.

Hned po přiletu na jedno z největších letišť na světě, Suvarnabhumi, Vám vyrazí dech tropické klima (střídá se zde období sucha a období dešťů). Nejvhodnější doba k návštěvě je listopad až duben. Tři dny z Vás lije pot, než si tělo navykne na vysokou vlhkost. Pokud máte potřebu se převlékat velmi často, zjistíte, že po vytažení oblečení z kufru je stejně nasáklé vlhkostí a tento rituál omezíte. Přehánky jsou pouze typu velkých průtrží mračen. Vše i vč. Vás však usychá velmi rychle a pocit zimy tu nemáte šanci zažít. Místy jsou až nesnesitelná více než čtyřicetistupňová vedra, ale u moře, mimochodem velmi teplého, Vám to ani nepřijde. Život se dá žít i ve vodě. Židle a stoly mnohdy jsou k vidění spíše v moři než na suchu na pláži. V zemi je bezpečno a vyplatí se vyrazit kamkoliv na vlastní pěst. Někdo ovšem dá radši přednost hotelu či turistickému resortu, kde má veškerý servis a nakonec vlastně ani není proč opustit brány resortu. Věřte mi, ale opravdu je! Vítězí mnoho pozitivních zážitků, negativní prostě skoro žádné nejsou. Spíše nemile překvapující. Např. slovo „nepořádek“ zde dostává úplně jiný rozměr. Při putování krajem mimo turisticky vyhledávané cíle zjistíte, že lidé odpadky vyhazují prostě z okna za dům, a moře slouží jako nejpraktičtější skládka. Odpadový systém funguje pouze v hotelech a ve větších městech, i tam však nedostatečně. Nebo takový sociální systém - prostě není žádný.

Místa k návštěvě, která se nesmí opomenout, jsou především staré královské město, královský palác a v jeho komplexu královská kaple Wat Phra Kaeo – jedna z nejúžasnějších staveb jihovýchodní Asie. Palác Vimanmek ve čtvrti Dusit, který je celý postaven z pozlaceného týkového dřeva (původně byl vybudován v roce 1868 jako letní sídlo královské dynastie na ostrově Ko Si Chang nedaleko Pattayi, ale v roce 1901 byl přenesen do Bangkoku). Čínské město – úzké uličky plné krámů a tržišť, indická čtvrť - kde to žije ve dne v noci.

Národní muzeum, Sanam Luang, palác Wang Na - chrám obrovského ležícího Buddhy (socha 46 m dlouhá a 15 m vysoká). Wat Suthat s velkou houpacíčkou, na které se již však slavnosti houpání nekonají. Wat Saket (chrám postavený na zlaté hoře – umělé kopci, ze kterého je krásný výhled na město). Wat Arun, Wat Traiit (socha Buddhy z pravého zlata vážící 5,5 tuny) ... z těch tun a tun zlata přechází zrak. Za zmínku ještě stojí největší thajský mrakodrap Baiyoke (309 m), který nabízí vyhlídku na město z 84. patra. Kdo miluje nákupy, určitě by neměl vynechat náměstí Siam s obrovskými nákupními centry a ulicí Sukhumvit. A jak se po městě pohybovat? No přece TukTuk-em! TukTuk, lidové motorové vozítko, Vás nezkame svou specifickou jízdou a svérázným řidičem, který Vás bude chtít po cestě zavést do bratřova obchodu s obleky, do restaurace sestry, strýcova železářství... Je zapotřebí rázně odmítnout. Taxi je zde levné, ale v přehlušeném městském provozu nepoužitelné. Vhodnější je využít tzv. moto-taxi. Lodní doprava po místní řece Chao Phraya se spousty městských kanálů je určitě nejrychlejší, nejlevnější a nejzajímavější. Poznáte život nejchudší části obyvatelstva na řece a v její těsné blízkosti. Nadzemní rychlodráha Skyline je asi nejvíce využívaný dopravní prostředek. Po zakoupení jízdenky si povšimnete obrázku, který Vám zakazuje spěchat. Pro cestování mimo město je pak možno využít levných leteckých společností, nebo ještě levnějších autobusových linek vč. občerstvení v ceně, a nebo úplně nejlevnějších vlakových spojení, kde si můžete vybrat z 1., 2., 3., 4. a 5. třídy. V blízkosti Bangkoku je nejznámější turistické místo - staré královské město Ayutthaya. Velmi zachovalý městský komplex byl ve své době (14. - 17. stol) nejvíce prosperujícím městem v celé Asii. Přestože je Jihočínské moře vzdáleno od Bangkoku 30 km, velké přímořské hotely na pevnině, nebo neznámé korálové ostrůvky poblíž Kambodžských hranic jsou od „Města Andělů“ vzdáleny několik set kilometrů. Pokud se mimo město vydáte, objevíte nádherné národní parky, orchidejové plantáže, sloní farmy nejen s projížďkami, ale také s podíváním na sloní fotbal či sloní malíře, rýžová pole, opičí smečky, které Vás pobaví, ale i ohroží skupinovými organizovanými krádežemi, typický deštný prales, horské kmeny a vesnice s původními obyvateli (např. známé ženy s dlouhými krky, prodlužovanými od dětství pomocí kovových kruhů).

Co se týká gastronomie, vaří se a peče přímo na ulici na každém rohu. Pánvi Wok zde napočítáte více než dlažebních kostek. Čínské pochoutky, dary moře, kachna na 1000 způsobů, ale také pro někoho nechutná jídla v podobě domácích mazlíčků, brouků, červů atd. Vás vždy překvapí. Restaurace a jídelny nabízejí již vyšší standard, přesto ale ten, kdo vyžaduje přísné hygienické podmínky, bude muset ze svých nároků slevit. Rozhodně však doporučuji ochutnat co nejvíce z místního bohatého jídelníčku, kterému výrazně dominuje chilli a další pálivé ingredience. Nejdůležitější je naučit se rozeznat, do čeho je možné vůbec kousnout a do čeho ne.

Od loňského roku je již možné do této země vstoupit bez jakýchkoliv vízových povinností. Tak na viděnou – „Laar Koorn“!

Petr Peško

Kde a jak se mohou obyvatelé naší obce zbavit vysloužilých elektrospotřebičů

Domácnosti se mohou vyřazených elektrospotřebičů zbavit zdarma na některém z míst zpětného odběru, která k tomuto účelu byla vytvořena. Je přitom ale nezbytné splnit jednu základní podmínku: spotřebiče musejí být kompletní, tedy nerozebrané.

V takovém případě hradí další nakládání s nimi výrobci a dovozci prostřednictvím kolektivních systémů, které založili.

Tato výhoda se ale nevztahuje na elektrozařízení, kterému již někdo odmontoval důležité části jako např. motor, kompresor, topné těleso, buben, plášť apod. Demontáž a zpracování elektrospotřebičů je činnost zákonem určená pouze osobám s příslušnými oprávněními. Takové výrobky je nutné považovat za odpad a náklady spojené s jejich odstraněním jdou k tíži obci. Promítají se tedy do poplatků, které platíme my všichni!

Vyřazené spotřebiče z Vašich domácností můžete zdarma odevzdávat na Horním dvoře každé pondělí v letním čase od 15 do 17 hodin a v zimním čase od 14 do 16 hodin.

Malý kontejner na drobný elektroodpad je v naší obci umístěn na obecním úřadě.

Staré spotřebiče žijí díky recyklaci dalšími životy

Vyřazená pračka váží – řekněme – padesát kilogramů. Mohlo by to znamenat padesát kilo odpadu. Smyslem recyklace vysloužilých spotřebičů je ale něco jiného: v co největší míře znovu využít veškeré materiály, které se z nich podaří při zpracování získat.

Když se tedy na starou pračku díváme z tohoto pohledu, vidíme ji jinak: 20 kilogramů železa, 10 kilo plastů, zbytek závaží v podobě betonu. Podobně je to u dalšího typického velkého spotřebiče, který nechybí prakticky v žádné české domácnosti, u chladničky. I její recyklací se dá získat kolem 20 kilo železa, plastů je průměrně 16 kilogramů.

Zájem o takto získané materiály jako o druhotné suroviny se samozřejmě u různých zpracovatelů liší. Zejména pro hutě znamená železo přidané do tavby spolu se železnou rudou velmi významnou úsporu energie.

Když tuto úsporu převedeme do srozumitelnější řeči „domácího šetření“, můžeme si ji představit například takto: recyklace obyčejné žehličky ušetří tolik energie, kolik za celý měsíc spotřebuje průměrně velká lednička.

Staré plasty, nové výrobky

O něco složitější je to s plasty. Přesto se i ty dají velmi dobře znovu využít. Ze starých spotřebičů tak mohou vzniknout dejme tomu zatravnovací dlaždice. Dlažba má pevnost tradičních povrchů, jako je beton nebo živičné směsi, a zároveň umožňuje zachovat přirozený travnatý ráz krajiny. Hodí se pro parkoviště, příjezdy ke garážím, odstavné plochy, chodníky, cesty a kolejiště, ale i jízdní, výběhy pro koně a další plochy.

Zatravnovací dlažba se vyrábí z plastového recyklátu se zásadním podílem polyetyleny, který se získává z průmyslových i komunálních odpadů a obalů. Případná likvidace výrobků z recyklátu je také velmi šetrná – materiál je totiž znovu stoprocentně recyklovatelný.

Ani další výrobce by se bez plastového recyklátu ze spotřebičů neobešel – lisuje z něj poklice na kola automobilů. Každý nový výrobek obsahuje asi 30 % plastů ze starých spotřebičů.

Většinu recyklátu zajišťují spolehliví dodavatelé ze zemí Evropské unie. Patří mezi ně i čeští zpracovatelé elektroodpadů, kteří recyklují velké spotřebiče vybírané kolektivním systémem ELEKTROWIN.

PUR-pěnu používají nábytkáři i stavbaři

Patrně nejširší uplatnění mají plasty vytěžené ze starých spotřebičů při výrobě polyuretanu. Ten se ve formě PUR-pěny využívá v mnoha odvětvích od stavebnictví přes nábytkářskou výrobu až po automobilový průmysl.

Stavbaři znají recyklované polyuretany zejména jako plnivo pro tepelně izolační omítkové směsi. Materiály s PUR-pěnou jsou vhodné nejen jako finální omítky u novostaveb, ale i pro dodatečné zateplení a revitalizaci starších rodinných domů.

PUR-pěna je dnes také základním materiálem při výrobě matrací pro spaní, kde nahradila molitan. Tvoří pevnou a spolehlivou výztuž sedacího nábytku v domácnostech i sedaček v nově vyráběných automobilech.

PUR-pěna ale splňuje nejprísnější kritéria i z hlediska zdravotního, proto je její tvrdá varianta takřka výhradním tepelným izolantem v potravinářském průmyslu – v pivovarech či mlékárnách.

Tak co, pořád si ještě někdo myslí, že vysloužilé spotřebiče nemá cenu odevzdávat na sběrná místa, aby se o ně mohli postarat odborníci?

Jaroslava Urbánková

Jak třídíme odpady v naší obci

	2009	2010	2011
komunální odpad	193,157 tun	164,364 tun	139,889 tun
plasty	0,151 tun	1,915 tun	2,010 tun
PET láhve	4,165 tun	5,690 tun	4,570 tun
sklo	6,338 tun	8,487 tun	9,673 tun
papír	9,640 tun	3,362 tun	3,40 tun
železo	5,310 tun	9,300 tun	6,510 tun
nebezpeč. odpad	3,74 tun	1,557 tun	0,443 tun
objemný odpad	21,84 tun	19,553 tun	11,890 tun
elektrozařízení		19 ks lednicí 29 ks televizí 9 ks monitorů 70 ks drobné elektro	21 ks lednicí 28 ks televizí 11 ks monitorů 96 ks drobné elektro

Jaroslava Urbánková

Omluva:

Jménem všech, kdo se podílí na přípravě a provádí závěrečnou korekturu Kobylnických listů se tímto omlouvám restauraci Za kovárnou, všem jejím zaměstnancům i všem čtenářům za chyby, které se objevily v zimním vydání Kobylnických listů, kdy u 3 akcí restaurace Za Kovárnou byla uvedena chybně data konání.

Dana Šmídová

Letní stránka pro děti

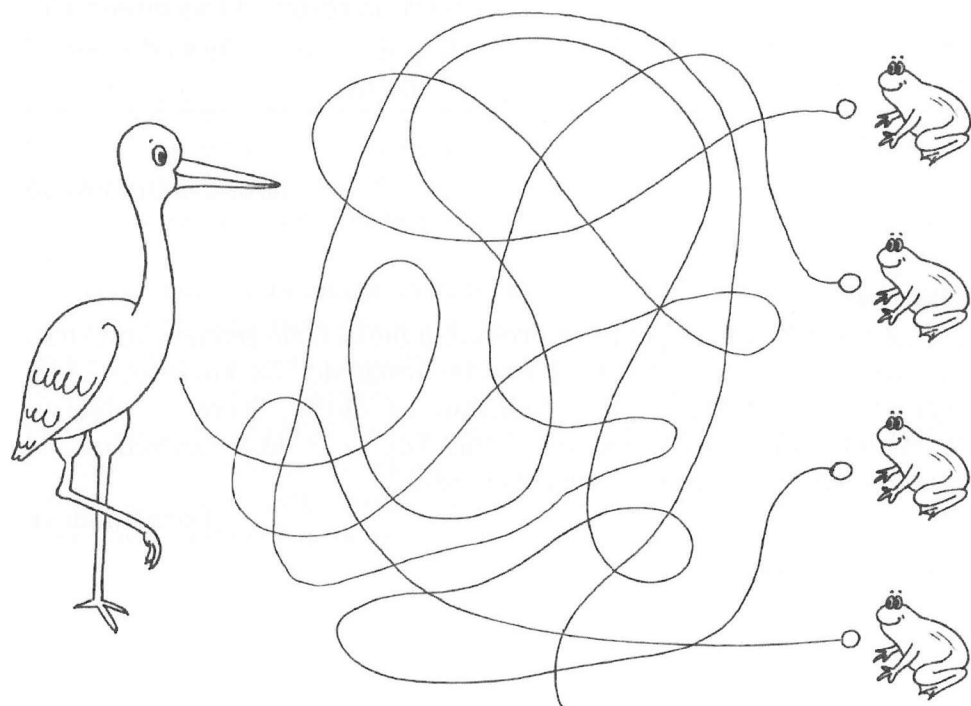
Sluníčko

Sluníčko jak ráno vstalo,
šedé mráčky rozehnal.
Usmálo se ze široka
na rybičky do potoka.

Česalo si zlaté třásně,
aby vypadalo krásně.

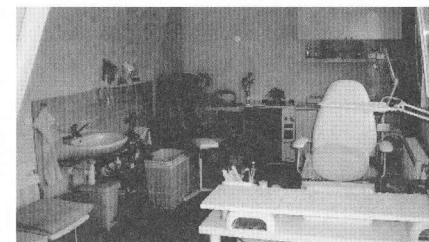
A když přišel čas,
vychladl mu jas.
Koho by to napadlo,
že k večeru zapadlo.

Najdi čápovi cestičku k žabičkám. Vymaluj žabku, kterou si dá k večeři.

Studio - Šárka

U splavu 299, Kobylnice
www.studiosarka.webnode.cz

REVITAL COSMETIC

mako
BUTTERFLY

- Nehtová modeláž Platinum (gel - akryl)
- Manikúra klasická
- Manikúra gel-lak (výběr barev)
- Pedikúra mokrá i přístrojová
- Kosmetika Mako Butterfly, Revital Cosmetic (ošetření ultrazvukem, laserové ošetření)
- Permanentní prodlužování a zahušťování řas (řasa na řasu)
- Depilace horkým voskem
- Depilace cukrovou pastou (Po epilaci cukrovou pastou u většiny uživatelů vydrží efekt zcela hladké pokožky 10 - 14 dní. Jsou ovšem i tací, kteří se těší z výsledku 4 - 8 týdnů)

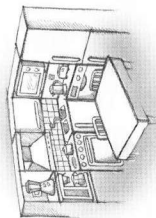
Těší se na Vás Šárka Valášková

tel: 603 79 33 78

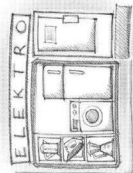
CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ?

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

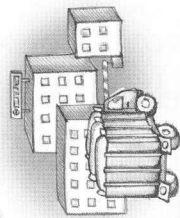
Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechládí, mixérem, který nedrtí, či vrtáčkou, která nevrtá?

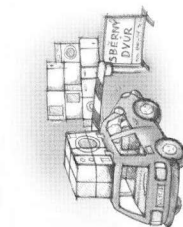
Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvorů.

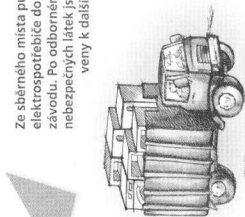
Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejních elektro.

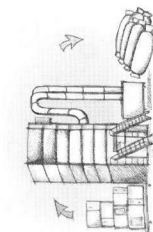
Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklace linky putují do výrobních závodů.

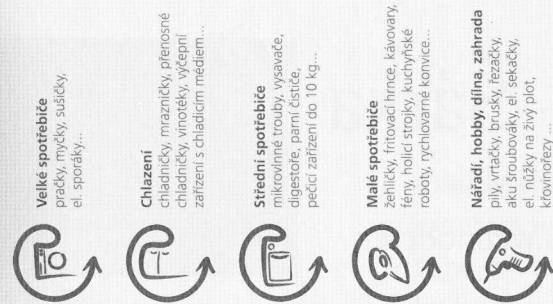
Nevyhazujte je do popelnice či na černé sklady! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce – a to bezplatně!

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny dalšímu využití.

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky,
el. sporáky...

Chlazení
chladičky, mrazničky, přenosné
chladičky, vlnotěly, výeprní
zařízení s chladicím médiem...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače,
digestore, parní čističe,
pečicí zařízení do 10 kg...

Malé spotřebiče
žehličky, křivořad hrnce, kávovary,
fány, holičí stroje, kuchyňské
roboty, rychlovarné konvice...

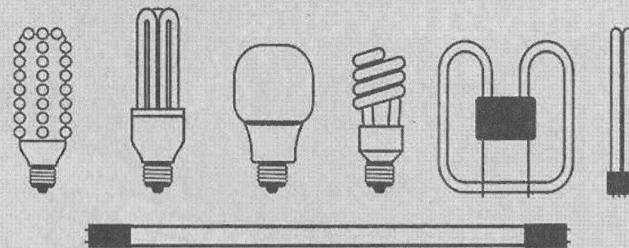
Nářadí, hobby, dílna, zahrada
pily, vrtáčky, brusky, řezačky,
aku šroubováky, el. sekačky,
el. nůžky na živý plot,
křovinořezy...

**CHRAŇME SPOLEČNĚ
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!**

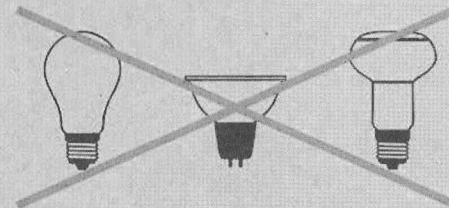
Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil.
Proto je tu kolektivní systém ELEKTROWIN.

Tyto světelné zdroje sbíráme

Do malé sběrné nádoby patří pouze úsporné kompaktní zářivky, výbojky, lineární (trubicové) zářivky do délky 40 cm a LED světelné zdroje. Do nádoby nepatří poškozené světelné zdroje. Ty je možné odevzdat v nejbližší provozovně odpadové společnosti. Za každé porušení zákona a vyhození vysloužilé zářivky na jiné než určené místo může obec udělit pokutu až do 20.000,- Kč.

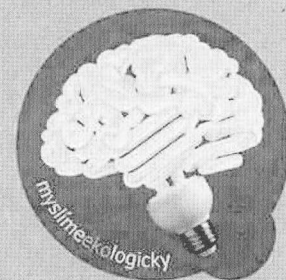
Tyto světelné zdroje do sběrné nádoby nepatří

Klasické, reflektorové a halogenové žárovky

Sběrnou nádobu najdete na této adrese:

OBEC KOBYLKNICE
Na Budínku 240
254 51 KOBYLKNICE ②

ekolamp

Ekolamp s.r.o., nám. L. P. Pavlova 1789/E, 120 00 Praha 2, tel.: +420 277 775 111, fax: +420 277 775 190, infolinka: 810 888 100, e-mail: info@ekolamp.cz, www.ekolamp.cz

CO MŮŽETE SPOLEČNĚ S NÁMI UDĚLAT PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ?

ODEVZDÁVEJTE ELEKTROZAŘÍZENÍ
V MÍSTECH ZPĚTNÉHO ODBĚRU!

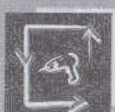
Velké
spotřebiče

Malé
spotřebiče

Chlazení

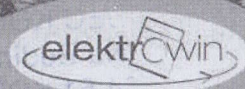
Nářadí,
hobby, dílna

Střední
spotřebiče

Zahrada

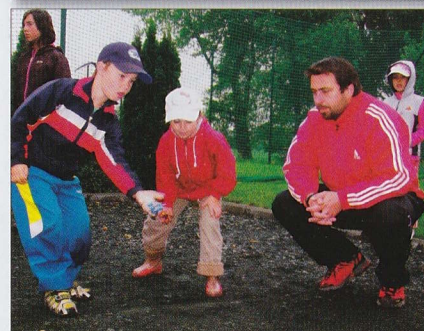
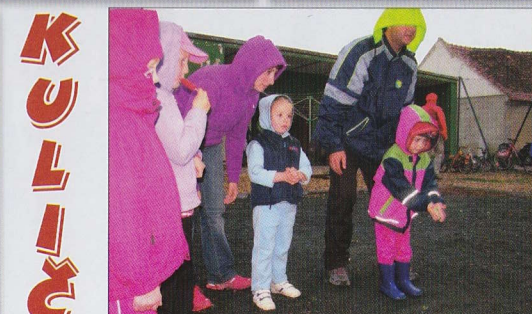
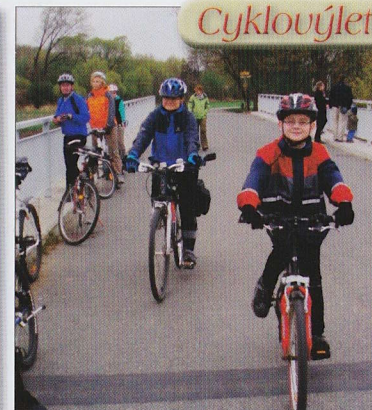

Elektrowin, a.s.
Michejská 309/60, 140 00 Praha 4
tel.: 241 091 843, fax: 241 091 814
e-mail: sbor@elektrowin.cz
www.elektrowin.cz

Cvičení s dětmi

Cyklouýlet

K
U
L
I
Č
K
I
Á
D
A

Dětský den

Pálení čarodějnic

Úklidová sobota

